

Utbildningsdepartementet
103 33 Stockholm

Remissen av Högskoleverkets förslag till Utvärdering av utbildningar som underlag för kvalitetsbaserad resurstilldelning

Sveriges Universitets- och Högskoleförbund (SUHF) har inbjudits att lämna kommentarer till Högskoleverkets förslag till Utvärdering av utbildningar som underlag för kvalitetsbaserad resurstilldelning. Förbundets Expertgrupp för kvalitetsfrågor, under ledning av rektor Pia Sandvik Wiklund, har berett frågan och lämnat bifogade yttrande. Förbundet vill särskilt framhålla ett par punkter.

Vi anser att den starkaste kvalitetsdrivande faktorn för utvecklingen av svensk högskoleutbildning vore en ökning av grundbeloppet för studentpengen.

Konsekvensanalys av ökade kostnader för lärosätenas del av ett nytt system är inte gjord. HSV föreslår 30 miljoner SEK för egen del som verkets interna arbete anses kosta. Utvärderingar vart fjärde år i stället för dagens vart sjätte innebär givetvis ökade arbetsinsatser för lärosätena och därmed ökad resursförbrukning, som får tas från medel från grundutbildningen, vilket i sin tur leder till minskad kvalitet.

Den myndighet som har som uppgift att granska och ha tillsyn, dvs HSV, bör inte samtidigt ha en resurstilldelande uppgift. Det vore samma ordning som att låta Riksrevisionen också tilldela medel. Utvärderingar och medelstillelning ska hanteras av organisationer som är oberoende av myndighetsutövning i andra frågor. Som vi framhöll i våra kommentarer till RUTII-betänkandet är det olämpligt att Högskoleverket även är "intermediären".

Det som till slut gör att verkets förslag inte kan godtas gäller själva centrum i ett utvärderingssystem med följande resurstilldelning. Om ett sådant ska införas, och det har SUHF:s stöd, ska det givetvis grundas på högsta kvalitet för att få förtroende. Det kan inte grundas ett kort remissvar utan kräver en seriös utredning.

Om utvärderingar delas upp i analys av förutsättningar, process och resultat har huvudvikten tidigare legat på förutsättningar och processer, vilket också SUHF flera gånger framhållit. I stället borde resultaten få den största uppmärksamheten. Genom att i själva verket öka fokuseringen vid förutsättningar och process, t ex

ADRESS	E-MAIL	PHONE	MOBILE	FAX	WEBSITE
Rådmansgatan 72 SE-113 60 Stockholm Sweden	Bengt.Karlsson@suhf.se Helena.Lcjon@suhf.se Kerstin.Reithner@suhf.se	+46 8 32 28 53 +46 8 32 05 26 +46 8 32 13 88	+46 708 32 28 53 +46 708 32 05 26 +46 708 32 13 88	+46 8 32 93 70	www.suhf.se

genom ökad faktainsamling och reducerad självvärdering, är HSV:s förslag tyvärr ett steg i fel riktning.

Det är resultatet av utbildningarna som skall utvärderas, och Expertgruppen ger några exempel på hur det kan göras. Vi vill starkt tillskynda Expertgrupps förslag att departementet initierar en vetenskapligt grundad metodutveckling för att närmre precisera metodik kring en resultatbaserad kvalitetsbedömning under år 2010. Förbundet är villigt att bistå i en sådan process. Det finns mycket expertkunskap samlad i sektorn och expertgruppen ger några exempel på detta.

En tilldelning som baseras på olika utvärderingar/nyckeltal skall ha som mål att bidra till högre kvalitet i utbildningens kvalitet. Det är väsentligt att utvärderingarna relateras till högskolans kvalitetsarbete och därför bygger på en självvärdering och en extern sakkunnigbedömning. Det är viktigt att en europeisk standard i arbetet upprätthålls.

En kvalitetsbaserad resursfördelning innehåller såväl kvalitetsstärkande som kvalitetsförsvagande element. Systemet fungerar sannolikt väl så till vida att det ger kvalitetsdrivande incitament, men i den stund man fördelar resurserna så kan systemet verka kvalitetshämmande. Man riskerar att långsamt strypa de redan svaga i stället för att investera i dem till en nationellt acceptabel nivå om de skulle ha potential för detta. .

Vidare beaktar inte förslaget, eller ens nämner, de konstnärliga utbildningarna och förutsättningarna för att genomföra en resurstilldelning baserad på de föreslagna utvärderingarna. Enligt övertygande inlägg från de konstnärliga högskolorna passar det föreslagna systemet inte de konstnärliga högskolornas arbete att driva kvalitet.

Det är angeläget att ha en stabil finansiering under ett antal år för att ge goda planeringsmöjligheter. Förslaget lämnar tolkningsutrymme beträffande hur snabbt resultatet av en programutvärdering omsätts i en anslagsförändring för lärosätet.

SUHF föreslår därför att departementet tillsätter en oberoende expertgrupp med uppdrag att utreda och lämna förslag till ett forskningsbaserat utvärderingssystem som grund för resurstilldelning. SUHF bidrar gärna till ett sådant arbete, som bör bedrivas med bred förankring hos universitet och högskolor.

Enligt uppdrag

Bengt Karlsson
Generalsekreterare

Yttrande över Högskoleverkets förslag till Utvärdering av utbildningar som underlag för kvalitetsbaserad resurstilldelning

Högskoleverket framhåller i sitt yttrande över Resursutredningens slutbetänkande (SOU 2007:81) att resurstilldelningen i högre grad bör premiera kvalitet framför kvantitet. Verket har i särskild bilaga skisserat ett system för utvärdering som föreslås ligga till grund för detta syfte. SUHF:s expertgrupp delar värderingen att kvalitetsaspekter bör ges större vikt vid fördelning av resurser, men gör en principiellt avvikande bedömning av hur detta kan realiseras. Högskoleverket tror sig *"utan större svårigheter kunna vidareutveckla nuvarande utvärderingssystem så att det kan användas för kvalitetsbaserad resurstilldelning"*. Verket förbiser då att detta system är uppbyggt för helt andra funktioner, vilket närmre visas i det följande. Detta system saknar legitimitet som grund för fördelning av ekonomiska resurser. En utvärdering för sådana syften förutsätter en vetenskapligt grundad metodutveckling, som SUHF är beredd att medverka till med stöd av expertis inom universitet och högskolor. Utbildningsdepartementet bör nu tillsätta en grupp sakkunniga för att närmre precisera metodiken för en resultatbaserad kvalitetsbedömning inför genomförande under 2010.

Resursutredningens förslag innebär en väsentlig förändring av utvärderingarnas funktion. De skall medverka till en standardhöjning, som leder till utbildningsresultat av högre kvalitet. Metoderna för utvärdering måste prövas i detta perspektiv och med större öppenhet och vetenskaplig stringens. Den intermediär som Resursutredningen tillskriver utvärderingsuppgiften bör inte vara Högskoleverket. SUHF:s expertgrupp avvisar också verkets önskan att knyta utvärdering av forskning till sig. En oberoende och vetenskapligt förankrad utvärdering hävdas bäst, om den skiljs från verkets myndighetsutövning vad gäller att besluta om examensrätter eller att lämna förslag om resursfördelning. Utländska förebilder talar för att kostnaderna därmed också bör kunna reduceras. En uppdelning av detta slag föreslogs redan i samband med riksdagens behandling av den proposition som ligger till grund för den nuvarande ordningen. Denna tanke behöver nu ånyo aktualiseras.¹

Utvärdering i enlighet med europeiska riktlinjer

Högskoleverket föreslår att 1,2 miljard kronor av medlen för den högre utbildningen årligen skall fördelas mellan lärosätena baserat på verkets utvärderingar av utbildningen. Det förutsätts att dessa medel utgör en förstärkning av medlen till utbildningen utöver de föreslagna bas- och tilläggsanslagen. Utvärderingar skall genomföras i fyraårscykler, inte längre i sexårscykler som tidigare ansetts vara realistiskt, också i andra europeiska länder. Verket begär därför för egen del en anslagsförstärkning på 30 miljoner kronor per år. Någon konsekvensanalys för lärosätenas arbete med utvärderingarna görs inte. Det framgår dock att ambitionsnivån för insamling av

¹ Regeringens proposition 1999/2000:28 "Studentinflytande och kvalitetsutveckling i högskolan"

sakuppgifter och data kommer att höjas. Det är därför lätt att med utgångspunkt från verkets egna beräkningar konstatera att kostnadsökningen för lärosätena kommer att överstiga 30%. Någon kompensation för en sådan ökning antyds inte i förslaget.

HSV markerar att utvärderingen bör gälla utbildningen och förkastar Resursutredningens förslag om lärosätesutvärdering. Det är lätt att tillstyrka att det är utbildningarnas kvalitet som måste stå i fokus, likväl måste påpekas att det är en lärosätesbedömning och i konsekvens med denna en medelstildelning till lärosätet som HSV:s förslag avser. Tildelningen skall beräknas efter en kvalitetskontroll av utbildningen på lärosätet. En sådan kontroll borde dock verket kunna verkställa genom att årligen granska ett representativt urval av utbildningar under en längre tidscykel och till en väsentligt reducerad kostnad. Ett sådant förfaringssätt skulle vara ändamålsenligt för att skärpa verkets kontrollfunktion men strida mot de europeiska riktlinjerna. Den externa utvärderingens primära roll är att stödja lärosätenas kvalitetsutveckling. Högskoleverket avstår emellertid från att klarlägga hur förslaget till medelsfördelning förhåller sig till lärosätenas kvalitetsarbete. Verket nöjer sig med allmänna motiveringar som sägs vara *"dels de kvalitetsdrivande effekter som ekonomiska incitament ofta har, dels de strukturförändrade drivkrafter som ett sådant system kan förväntas ha."* Det krävs en noggrannare konsekvensanalys, om makten över resursfördelningen på ett så avgörande sätt skall kunna knytas till Högskoleverkets eller annat organs utvärderingar. Detta är desto viktigare som motsvarande förslag till resursfördelning baserat på utvärderingar i samband med Högskolereformen 1993 förkastades efter en närmre analys. Övriga europeiska länder har likaledes avstått från att införa en sådan ordning.

De nuvarande utbildningsutvärderingarna startar med att lärosätena överlämnar data och sakuppgifter till Högskoleverket. Någon värdering av dessa data av de ansvariga utbildningsorganen sker inte. Denna har i stället ersatts av enkäter till studenter, doktorander och lärare. Resultaten av dessa enkäter är ännu inte kända mer än att studenternas svarsfrekvenser är så låga (< 20%) att de ur vetenskaplig synpunkt inte kan utgöra underlag för slutsatser. Dessa utvärderingar har således en mycket svag anknytning till det konkreta kvalitetsarbetet vid universitet och högskolor. I stället görs värderingen i huvudsak inom HSV:s väggar.

De bärande elementen i utvärderingen skall enligt de europeiska riktlinjerna vara självvärdering och extern granskning. Då Högskoleverket nu ersatt självvärderingen med en datainsamling kan det ifrågasättas om detta står i överensstämmelse med verkets ställning som ackrediterat utvärderingsorgan.² Erfarenheterna från det senaste årtiondets utvärderingar vid svenska och andra europeiska universitet visar att den externa granskningen får större betydelse om den riktas mot de aspekter där bedömgargrupperna besitter särskild kompetens. Dessa erfarenheter visar också att självvärderingen har varit det mest kvalitetsdrivande elementet. Expertgruppen menar att självvärderingens roll måste vara tydlig och väldefinierad för att garantera att lärosätena har rationellt övervägda åtgärder som svar på resursfördelningen. Högskolan har inte bara i uppgift att producera utbildning av högsta kvalitet utan också ett vidare uppdrag att tillgodose arbetsmarknadens behov av personal och kompetens. Högskoleverket intar därvid ett alltför snävt synsätt, då man vill styra universitet och

² Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Education Area. Fastställda av ministerkonferensen i Bergen 2005.

högskolor att "tänka strategiskt för att maximera sina anslag" genom profilering och strukturförändringar.

Brister i nuvarande utvärderingar

Regering och riksdag har beskrivit utvärderingsuppdraget i termer av utbildningens förutsättningar, processer och resultat. En analys av de bedömningsutsagor som redovisats i Högskolverkets utvärderingar publicerades 2003.³ Den visade att utvärderingarna i huvudsak gällde utbildningens förutsättningar och processer. Mindre än 10% av bedömningarna avsåg utbildningens resultat. Någon motsvarande studie av de förändrade utbildningsutvärderingar som verket genomför efter 2006 föreligger inte eftersom några utvärderingar ännu inte offentliggjorts. Det förefaller dock klart att granskningarna nu i ännu högre grad inriktas på utbildningens förutsättningar. ¾ av de data, som Högskoleverket inhämtar som underlag för värderingen avser de olika förutsättningarna.

Detta förklaras av att verkets roll som statlig myndighet påverkar vad som granskas. Högskoleverket beslutar om rätten att utfärda examen på avancerad nivå vid högskolor utan vetenskapsområde. Granskningen är då givetvis begränsad till de förutsättningar som gäller för utbildningar som ännu inte startats. Verket kan också besluta om indragning av examensrätt. En genomgång av de fall där rätten att utfärda examen har ifrågasatts visar att även dessa beslut i huvudsak gällt brister i förutsättningarna för utbildningen.

De utvärderingar som nu diskuteras har en väsentligt annorlunda funktion i beslutsprocessen, vilket dock inte återspeglas i Högskoleverkets förslag. Variabler som skall ge indikationer på utbildningsresultatets kvalitet är få och indirekta. Högskoleverket vill exempelvis kontrollera att betygskriterierna är dokumenterade och att det finns instruktioner för tentamina och examensarbeten. Om granskningen av sådana variabler förknippas med resurstilldelningen blir följderna säkert tydligare kriterier och bättre instruktioner, men den kvalitetsdrivande effekten på de faktiska utbildningsresultaten torde vara marginell.

Hög kvalitet betyder goda utbildningsresultat

Hög svensk utbildningskvalitet betyder att varje svensk högskola kan tillföra närings- och samhällslivet kvalificerad kompetens av god nationell standard och att Sveriges konkurrenskraft kan stärkas genom utbildningsresultat av framstående internationell standard. Utvärdering som knyts till resursfördelning bör därför med stöd av en extern granskning kunna avslöja skillnader i utbildningsresultatets kvalitet. Skillnader i utformningen av förutsättningar och processer bör däremot kunna variera mellan lärosätena utan en central myndighets styrning. Det kan finnas många olika strategier och strukturer för att nå goda resultat.

SUHF:s expertgrupp delar uppfattningen att utvärderingen skall ske med stöd av sakkunnig akademisk expertis, företrädare för yrkeslivet och studenter. Strävan mot framstående internationell standard kan stimuleras genom en ökad medverkan av utländska experter. Utvärderingen bör bygga på de sakkunnigas unika kompetens att

³ Enklare och nyttigare? Om metodiken för ämnes- och programutvärderingar. Högskoleverkets rapportserie 2003:17R

utifrån ett externt perspektiv bedöma utbildningsresultatets kvalitet. Deras insyn i det inre arbetet genom korta platsbesök är däremot begränsad och förknippad med risker för likriktning av olika institutioners organisation, pedagogik osv. Detta är frågor som primärt hör hemma inom ramen för lärosätenas kvalitetsarbete.

Högskoleverkets experter har enligt den nuvarande ordningen i uppgift att granska utbildningarna utifrån ett antal givna aspekter, medan bedömargruppen själv närmre definierar kriterierna för kvalitetsbedömningen. Utvärderingarna är därför inte möjliga att jämföra mellan utbildningar inom skilda kunskapsområden. Detta är möjligt att ändra på i en resultatorienterad utvärdering. Expertgruppen föreslår en granskning inom tre resultatområden, som medger väldefinierade och transparenta kriterier. Utifrån dessa kan utbildningarna med högre tillförlitlighet grupperas i de prestationsgrupper, som verket föreslår. Resultaten kan ordinalskaleras, dvs alternativt utgöra grund för rankning.

Utvärdering med kapacitet att visa på skillnaderna mellan nivåerna i utbildningssystemet måste ha resultaten som utgångspunkt. Det krävs en god standard på den utbildning som skall svara mot grundläggande behov av högskoleutbildade inom olika samhällssektorer. Samtidigt måste resultaten på avancerad nivå och i forskarutbildningen kunna påvisas och klara kraven på internationell konkurrenskraft.

Granskning av examensresultatets kvalitet

Om utvärderingen skall vinna legitimitet måste den således kunna relateras till målen för utbildningen. Den gällande studieordningen definierar målen dels på examensnivå och dels på kursnivå. Prövning kan därför göras såväl av hur utbildningen inom olika högskolor lyckats realisera examensmålen, som hur resultaten byggs upp under studiegången i förhållande till kursmålen. Utvärderingen bör också kunna visa på hur den kompetens som skapas genom utbildningen svarar mot yrkeslivets krav.

Examensarbetenas standard

Det självständiga arbetet i form av uppsatser och examensarbeten i slutet av en utbildning är ett uttryck för resultaten avseende flera av de mål som anges för examina på grundnivå och avancerad nivå. Professor Kjell Härnqvist vid Göteborgs universitet skriver i en rapport till Finansdepartementets ESO-grupp rörande ranking av kandidatuppsatser att *”uppsatsskrivandet integrerar en rad ämnesanknutna kunskaper och metodologiska färdigheter med sådant som tillhör högskolestudiernas allmänna mål beträffande självständigt arbete, kritisk förmåga och effektiv kommunikation”*⁴(sid. 23). Detsamma kan sägas om examensarbeten som har formen av konstnärliga uttryck eller teknisk produktutveckling.

Härnqvist har utvecklat kriterier för bedömning av examensarbeten och utprovat dessa i olika ämnen med stöd av externa experter. Han har visat att sådana granskningar avslöjar markanta kvalitetsskillnader mellan samma utbildningar vid olika högskolor. Hans arbete har dessvärre inte tillämpats i Högskoleverkets utvärderingar men väl vidareutvecklats vid flera högskolor inom och utom landet. Dessa insatser har lett fram till en hållbar metodik för de sakkunnigas:

⁴ Härnqvist, K., En akademisk fråga – en ESO-rapport om ranking av C-uppsatser. Finansdepartementet Ds 1999:65

- prövning av examensarbetenas relevans i förhållande till den aktuella vetenskapliga/konstnärliga utvecklingen inom kunskapsområdet samt med hänsyn till yrkeslivets utveckling.
- bedömning av nivån för godkända prestationer inom utbildningen i förhållande till nationell och internationell praxis (urvalsförfarande).
- excellensprövning avseende utbildningens kapacitet att producera examensarbeten med hög nationell och internationell standard (urvalsförfarande).

Examinationens relevans

Utbildningsförloppet byggs upp av en serie kurser, som skall leda fram till att examensmålen realiserar. Varje kurs innebär ett steg på vägen, definierat genom kursmålen. Genom examination prövas om studenternas prestationer svarar mot kursmålen. Vid varje examinationstillfälle granskas som regel ett urval av kursmålen, men över tid avslöjas helheten dvs hur utbildningen realiserar examensmålen kompetenskrav.

I Norge och Danmark liksom i Storbritannien medverkar en eller flera externa examinators eller censorer i examinationen av den enskilde studenten. Detta kan dels ske genom direkt närvaro i muntlig examination eller genom granskning av innehållet i tentamensskrivningar. Såväl Högskoleutredningen 1992⁵ som Högskoleverkets examinationsutredning 1997⁶ föreslog att ett liknande system borde införas som bas för den svenska högskoleutbildningens kvalitetssäkring. Expertgruppen vill nu på nytt aktualisera dessa förslag so kan genomföras på följande förenklade och mera kostnadseffektiva sätt:

- Granskningen skall avse utbildningsprogram och utbildningskombinationer som leder till examen med ett angivet huvudområde.
- Bedömningen görs av externa experter och skall avse det samlade innehållet i examinationen av kurser under utbildningsförloppet.
- Lärosätet lämnar en redogörelse över examinationens innehåll och ger exempel på examinationsuppgifter. Hit hör även examinationen av professionella färdigheter från exempelvis klinisk utbildning, skådespelarutbildning och sjöbefälsutbildning.
- Kriterierna för bedömningen skall vara examensordningens mål avseende
 - färdighet och förmåga
 - värderingsförmåga och förhållningssätt
 Granskningen sker vid det enskilda bedömningstillfället i förhållande till ett urval av dessa mål.
- Bedömningen sker i kategorierna acceptabel, god och mycket god relevans.

Utbildningens relevans för yrkeslivet

SCB gör uppföljningar av utbildningens roll i arbetslivet. Denna uppföljning är ett led i de alumnundersökningar som genomförs vartannat år 3-4 år efter examen vid

⁵ Frihet Ansvar Kompetens. Betänkande av högskoleutredningen SOU 1992:1

⁶ Examinationen i högskolan Slutrapport från Högskoleverkets examinationsprojekt Högskoleverket 1997

högskola.⁷ Detta sker med hjälp av enkätundersökningar med mycket god svarsfrekvens och representativitet. Genom dessa undersökningar ges en bild av alumnernas etablering på arbetsmarknaden. Det görs en kartläggning av deras arbetsgifter och vilka krav dessa ställer på olika typer av färdigheter. Alumnerna redovisar därefter om dessa färdigheter tränats under utbildningen och hur de bedömer kvaliteten i denna skolning. Dessa undersökningar avser främst arbetets krav på generiska färdigheter som att självständigt lösa problem, ta egna initiativ och vara kreativ, följa kunskapsutvecklingen inom arbetsområdet och medverka i förändringsarbete. SCB testar även de muntliga och skriftliga kommunikationsfärdigheterna och förmågan att kommunicera på engelska. Hit hör också förmåga att samarbeta och arbeta i team liksom att förklara för icke-specialister.

Denna återkoppling från tidigare studenter har visat sig vara ett verkningsfullt inslag i lärosätens kvalitetssäkring av utbildningen. Det är ett första steg för att förverkliga de ambitioner som anges i propositionen 1999/2000:28 om kvalitetsutvecklingen i högskolan:

"Även tidigare studenter har efter några års yrkeserfarenhet viktiga erfarenheter att återrapportera om utbildningens relevans liksom om behov av fortbildning och vidareutbildning...återkoppling från arbetslivet är värdefulla inslag i kvalitetssäringen."

Expertgruppen menar att denna typ av undersökningar bör kunna utgöra ett betydelsefullt inslag i utvärderingen av utbildningarnas resultat och deras mera långsiktiga kvalitet. De ökade krav som nu ställs på utvärderingarnas relevans motiverar dock en vidareutveckling av dessa undersökningar genom att

- undersökningarna anpassas till den nya examensordningens målskrivningar på samma sätt som vid granskning av examinationens relevans enligt ovan
- urvalet av alumner ökas för att uppnå generaliserbarhet för samtliga examina på lärosätetsnivå.

Sammanfattning

Expertgruppen framhåller att utvärderingen bör ske i enlighet med de europeiska riktlinjerna med självvärdering och extern granskning som bärande element. Externa sakkunniga har unik kompetens att granska utbildningsresultatens nationella och internationella standard. Deras bedömningar efter korta platsbesök får däremot inte vara utslagsgivande för värderingen av utbildningens förutsättningar och processer. Behovet av åtgärder och möjligheterna att sprida god utbildningspraktik i dessa hänseenden identifieras bäst med stöd av den insyn i verksamheten som lärosätens självvärdering representerar.

Det är ett legitimt anspråk på kontroll att utbildningsresultatens kvalitet kan redovisas. Vägarna till goda resultat bör däremot kunna utformas på olika sätt och med bibehållet krav på akademisk frihet. Expertgruppen har lämnat förslag till hur resultatgranskningen kan ske med ökad jämförbarhet mellan olika utbildningar. Gruppen har också pekat på behovet av metodutveckling. Denna är nödvändig med tanke på att tidigare initiativ till kvalitetsbaserad resursfördelning misslyckats både inom och utom landet. Genomförande och utveckling av utvärderingar bör ske inom en obero-

⁷ Inträdet på arbetsmarknaden våren 2006 bland examinerade från högskolan läsåret 2002/03. Statistiska meddelanden UF86 SM 0602.

ende vetenskapligt förankrad organisation och särskiljas från Höskoleverkets myndighetsutövning.

Expertgruppen anser sammanfattningsvis

att en resursfördelning baserad på utvärderingar skall ha potential att bidra till högre kvalitet i utbildningens resultat.

att utvärderingen skall relateras till högskolans kvalitetsarbete och därför bygga på självvärdering av utbildningens förutsättningar och processer samt en extern sakkunnigbedömning av resultatens kvalitet.

att utvärderingarna bör genomföras av en sakkunnig intermediär organisation som är oberoende av Höskoleverkets myndighetsutövning. Detta bör även gälla utvärdering av forskning.

att Utbildningsdepartementet bör utse en grupp sakkunniga med uppgift att inför ett genomförande fr.o.m 2010.närmre utforma metodiken för utvärdering av utbildningens resultat

Pia Sandvik Wiklund
Ordförande

Karl-Axel Nilsson
Sekreterare